

Veliki pohod je ena izmed sedmih knjig, ki jih je slavni Stephen King izdal pod psevdonimom Richard Bachman. Glavni razlog za to je bil, da je bilo v tistem času, torej nekje v sedemdesetih, nenapisano založniško pravilo, da lahko en avtor izda največ eno knjigo na leto, sam pa jih je imel na zalogi več. Hotel je tudi preizkusiti, kako se bodo prodajale knjige neznanega avtorja, a so ga za to prehitro razkrinkali. Hiperprodukcija, ki smo je od Kinga že od nekdanj navajeni (od leta 2011 do danes je recimo izdal 8 samostojnih knjig, da ne govorimo o sodelovanih in antologija), očitno ne škodi kvaliteti. *Veliki pohod* je njegova šesta knjiga, napisan pa je leta 1979.

Naslovni veliki pohod je vsakoletno tekmovanje stotih najstniških fantov, ki s hojo štartajo na ameriško-kanadski meji (v Kingovem Mainu, seveda) in jo zaključijo, ko ostane živ samo še en. Zmagovalec si lahko zaželi karkoli, toda cena za zmago je visoka, če ne previsoka, česar se večina sodelujočih zares zave šele med samim pohodom. Ni naključje, da se premisa bere podobno kot *Battle Royale* (1999) ali *Igre lakote* (2008–2010), saj sta obe deli črpali iz Kingove distopije. Tudi King je imel svoje navdihe, eden je gotovo v knjigi omenjena Shirley Jackson s svojo srhljivo kratko zgodbo Loterija (*The Lottery*, 1948). King se izkaže za mojstra pripovedi, saj se roman začne tik pred štartom, tako da informacije o družbi, ki je očitno zapadla v globoko krizo, dozira sproti, vpete med pogovore hodečih, pri čemer govorice in spomini niso filtrirani, zato si lahko samo predstavljamo, kaj se je z Ameriko zgodilo.

Tudi pravila pohoda niso napisana ali izrečena na začetku, ampak jih izvemo sproti, ob njihovem uveljavljanju, kar ustvarja napetost, saj ni nobene gotovosti o tem, s čim bo kak fant pravila prekršil in se znašel v smrtni nevarnosti. Informacije so spet razkrite skozi pogovore, ko se govori o rekordih (koliko jih je prehodilo koliko milj), o zgodovini pohoda in o različnih verzijah pravil. King spretno lovi ravnovesje med tem, da ne zdolgočasi s preveč praznimi podatki in tem, da ne ustvari kaotične zmede. *Veliki pohod* je ena izmed Kingovih najbolj grozljivih, krvavih in krutih knjig, saj se z njo potopi v samo bistvo človeka, ki se znajde iz oči v oči s smrtjo. Najstniki se ob prijavi ne zavedajo, v kaj se spuščajo, smrt je zanje abstraktna, saj se počutijo

neumrljive, večne. Ko pa se zgodi prva eliminacija in izpade prvi tekmovalec, se zgodi streznitev in jih oblije nepopisna groza: »Curleyjeva oglata, mozoljasta glava se je razletela v goščo krvi in možganov in letečih drobcev lobanje. Kar je ostalo od njega, se je kot poštna vreča sesedlo na belo črto.«

Najhuje je, ker je neizbežno, da se med njimi spletejo prijateljstva (kolikor se pač v takem času in v takih okoliščinah lahko), da jim je na pohodu lažje, vemo pa, da se vse skupaj ne more srečno končati, saj nad njimi nenehno preži senca smrti. V ospredju romana je sicer manjša skupina fantov, ki jih spoznamo bolje, s protagonistom Rayem Garratyjem (številka 47) in Petrom McVriesom (številka 61) na čelu. Njun odnos, ki je hkrati tekmovalen in kolegialen, saj se med seboj spodbujata, rešujeta in zbadata, je zagotovo najbolj vrhunsko spisan del romana: »Le pleši še takole z menoj, Garraty, na veke vekov, pa se ne bom utrudil. Čevlje si bova obrisala ob zvezde in z glavo navzdol obvisela z lune.« Neverjetno je, da je Kingu samo z dialogi in obnašanjem med hojo uspelo med njimi zarisati tako jasne povezave, ustvariti zavezništva in prezir ter izdelati like do te mere, da pustijo močan in neizbrisljiv vtis, tako da si njihove smrti, ko končno omagajo, res zapomnimo. Čeprav jih določajo številke, niso samo številke za bralca, a vseeno žrtve nečesa večjega od njih. Ravno zato lahko *Veliki pohod* beremo ne samo kot odličnega predstavnika

horror

žanra, ampak tudi kot družbeni roman, ki se ne boji zagristi v drobovje.

Informacije o knjigi so dostopne na spletni strani Galarna.si.

Avtorica: Veronika Šoster

{fshare id=3002}